

Éljen a szerelem!

Plötty

A színésznek arca van, de nem az övé.
A színész harcban áll, hogy saját arcát elrejtse.
Vagy megtartsa.
Amikor a színpadon meglátom Pletl Zoltánt, akkor Pletl Zoltánt látom.
Ez az én hibám.
Van, aki úgy látja, hogy a Pletl van a színpadon.
A másoknak Zoli vagy Zoltán.
Az az ő hibájuk.
S akadnak olyanok is, akiknek megjött a Plötty.
A színész harca tehát kudarcra van ítélve, akkor is, ha a nézőtérben senki, de senki nem ül, aki Pletlezhetne, Plöttyölhetne és Zolizhatna.
A színésznek mindig a másik arcát kell használnia, nem a sajátját.
Ha a sajátot ismered, nem hiszed el a másikat, ha csak a másikat látod, nem tudhatod, mihez képest másík.
Van-e megoldás a színész arcát illetően.
Van.
A maszk.
De hagyjuk a maszkot!
Nos, amit tegnap az az ismeretlen, kölyökarcú vénember, a lisztes tekintetű, vörös karikákba mártott szemű, illuminált alak, az a léha senkise, az a cédává és Alianná változó tag művelt, porzó arcából, csont állkapocsba öltöztetett fejével tett, amit jelentett és mutatott, amit vágyott és akart, amire szerződött, és amire fölvettek,

Egy új előadás első vendégjátéka kihívás a készítőknél, meglepetés a nézőknek – mi lehet még egy nyárestén? Hát szerelem, míg a halál el nem választ. Vagy azon is túl... Kérdéseinkre Szerda Zsófia válaszolt.

3K

1. Hol játszottátok az előadást a szegedi fesztivál előtt, és hová utaztok vele legközelebb?
Az Éljen a szerelem egy friss bemutató, házon kívül első alkalommal a THEALTER-en játszunk.
2. Miért fontos számotokra, hogy itt legyetek a THEALTER-en?
Mert a társulat minden tagja szereti a Régi Zsinagóga hangulatát és illatát, elégedett a szervezéssel, és szereti a közönség sokszínűségét. Fiatalos, és friss Fesztivál a THEALTER, jó visszatérni. Jó ott lenni.
3. Kinek ajánljátok az előadást és kinek nem?
Ajánljuk mindenkinek, aki szerint ÉLJEN A SZERELEM!! Annak, aki nem veti meg Drakulát és a Cabaret Noir-t. Annak, aki emlékszik még.
Nem ajánljuk annak, aki a cím alapján egy csilli-villi operettre számít. Annak sem, aki fél a sötétől. De üzenjük neki is, nem lesz egyedül. Annak, aki nem emlékszik.

ahogy játszott, és ahogy nem, ahogy a ráismerhetéből a felismerhetetlenbe tartott, amikor egy évszázad pergameneje, mint halotti lepél, úgy gördült alá a pillantásából, ahogy átváltozott sárrá és arannyá, ahogy romlott kezét egy nő romlott kezébe tette, ahogy vonult, lépkedett, lejtett, és amikor végső szentenciaként csak egyszerűen elfáradt, és leült megint, magába roskadt templom, beomlott bánya, lakóparkot maga fölé növesztő temető, és az ég minden sivársága és némasága, vagy majdnem minden, ami a semmivel leírható, akkor.

Akkor ő most a Plötty volt, vagy nem volt a Plötty?

Feltétel nélkül

Forget it! / Felejtsd el! – Ez volt a címe a FÜGE / MŰHELY Alapítvány csütörtök éjféli előadásának, melyben az alkotók a feltétel nélküli, nyitott kommunikáció megvalósíthatóságát vizsgálták. A darab rendezőjét, Dózsa Ákost az előadás után ültették mikrofonunk elé.

– Hogyan kerestétek az előadás létrejötte közben azt a közös színházi nyelvet, amelyről az ismertetőben írtok?

– Az ötlet alapja az volt, hogy egy nemzetközi társasággal leültünk egy asztalhoz, és azt a kis játékot találtuk ki magunknak, hogy mindenki csak a saját nyelvén beszélhet. Kíváncsiak voltunk arra, hogy így meg tudjuk-e érteni egymást. Nagyon sokáig nem történt ez meg, de egy másfél óra múlva átfordult a dolog, és végre értettük egymást. Végül egy közös éneklésbe torkollott a dolog.

– Mi lehet a feltétel nélküli, nyitott kommunikáció alapja?

– Nekem ebből az egészből az szűrődött le, hogy ha az emberek meg akarják érteni egymást, akkor meg fogják érteni egymást. Tehát valójában csak a szándék a fontos. Az eszközöket a pillanat szüli meg attól függően, hogy mit akar az ember mondani a másíknak.

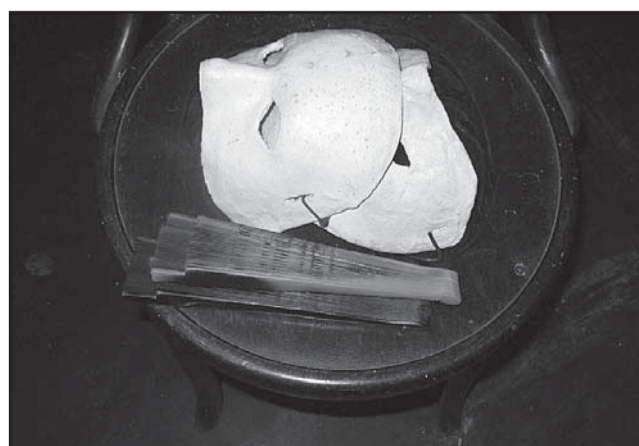
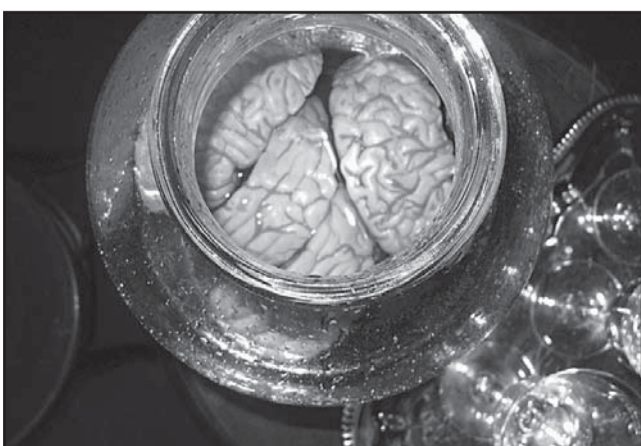
– Mi volt a munkamódszertek?

– Eleinte nagyon sokat beszélgettünk egymással úgy, ahogy én még nem nagyon beszélgettem külföldi emberekkel. Ha most mondunk egy országot, akkor nagyon gyorsan, kapásból fel lehet sorolni számtalan dolgot, amit mindenki ismer, aki már halott az adott országról. Azért mégis van egy intim kulturális vonala is minden országnak, és ez nem feltétlenül annyira látványos. Mi éppen ezekről beszélgettünk sokat, ezeket próbáltuk megfejteni. Ezeket a dolgokat – hacsak nem kimondottan, célzottan erről beszélget az ember – úgy lehet megtanulni, ha kiköltözünk abba az országba, akkor magába tudja szívni az ember.

Én úgy érzem, hogy most nekünk sikerült ezzel a négy országgal enélkül is elég közelről megismerkednünk.

„Iszonyú mindegyik angyal.”

• Rainer Maria Rilke

THEALTER BLOG!

<http://www.thealter.hu/magyar/2011/blog/>

Érzelmes utazás

Már megint kevésbé fogok (akarok) az előadásról írni, mint inkább a hatásáról. Vagy még inkább a közegéről. Méghozzá a 'csak most, csak nekünk' miatt.

Mert hiába szeretnék kényelmesen azt gondolni, hogy a színházi előadás légmentesen záródó dobozban elszállítható pár száz vagy ezer kilométerre, ahol azonos határfokkal működik, mint ahol és ahová született, ez sajnos és szerencsére nem így van. Amíg ugyanis a színház élő emberekkel mesél történeteket más élő embereknek, addig az utóbbiak hatnak az előbbiekre és fordítva. Sajnos és szerencsére. Tudják: 'csak most, csak nekünk'.

És ez tegnap délután, a Csillag börtön falai között eltöltött szűk másfél óra alatt sokszorosan igazolódott. Mert lehetne beszélni a beengedés körüli hercehurcáról (értsd: a kötelező biztonsági előírások), az egy négyzetméterre eső szigorú tekintetek számáról (értsd: a fegyőrök mindenre kiterjedő figyelme), ám ennél sokkal izgalmasabb volt Éder Enikő zenés-verses estjének a színéváltozása.

A meghökkentő átalakulás ugyanis megsokszorozta az előadás erejét. Váratlanul mást kezdett jelenteni minden

szó és mozdulat, vagy még inkább: hirtelen jelentése lett bizonyos szavaknak és mozdulatoknak. Hazamegyek. Elindulok. Szeretlek. Hiányzol. Honvágyam van. Nézz a szemembe. Évente, hetente, naponta hányszor hangzanak el bármelyikünk, mindannyiunk szájából?

Sokszor, nagyon sokszor. Legtöbbször csak úgy: mellékesen, odavetve. Mert tudjuk, reméljük, megszoktuk – mit is? Azt, hogy aki elindul, megérkezik; hogy van hová hazamenni; hogy van kinek a szemébe nézni.

Mert ilyenkor nem gondolunk azokkal, akik a mi privát időnkön és ismerős terünkön kívül léteznek. Akik, mondjuk, átlagosan tizennégy évet töltenek el egy pár négyzetméteres cellában. Akik most a szerény színházterem első két sorában összeszorult civilek mögötti hosszú padokban ülnek és nagyon-nagyon figyelnek. Meg nevetnek, könnyeznek, énekelnek.

És akkor végül a hatásról is. Remegés a térdben, gombóc a torokban. Köszönet érte.

JÁSZAY TAMÁS

Sakuntala gyűrűje

A szegedi Lábjegyzet Színház először mutatkozott be a THEALTER-en csütörtök este, a Pinceszínházban. Egy több mint kétezer éves gyökerű dráma, Sakuntala történetének feldolgozását mutatták be *Az élők vágyai* címmel. Varga Norbert rendezőt kérdeztük az előadás után.

– Mióta létezik a társulatotok?

– A történet 2002-re nyúlik vissza. Akkoriban az öthalmi diáklakásokban működött az Öthalmia színjátszókör. Velük csak karácsonykor álltunk elő improvizációs jellegű színdarabokkal, majd 2008-ban néhányan úgy gondoltuk, szívesen bejárnánk a városba, hogy a kollégium keretein kívül is bemutathassuk magunkat. Ezekkel az emberekkel alapítottuk meg a Lábjegyzet Színházat.

Azóta voltak már felkéréseink az Ifjúsági Háztól, csináltunk Monty Python estet, játszunk a Pincészínházban. Legutóbbi mérföldkő a társulat életében az *Ádám* című előadás volt, amely az Adams Family történeten alapul. Az, hogy most itt vagyunk a THEALTER-en, úgy gondolom, egy újabb mérföldkő.

– Hogyan találtatok rá a darab alapjául szolgáló szövegre?

– A barátnőm adta a kezembe, neki volt meg ez a 1960-as években a Helikonnál kiadott kötet. Később a könyvet kivettem a Somogyi Könyvtárból is, ahol kiderült, hogy tíz éve senki hozzá nem nyúlt. Kíváncsi voltam arra, hogy ez a 19-20 éves korosztály mit tud kezdeni egy ilyen klasszikussal.

A THEALTER maí programja (JÚLIUS 22., PÉNTEK)

» Test-hang tréning: Zygmunt Molik metódusa alapján
• Millenniumi Kávéház (10:00–13:00)

» Trefeli József-Varga Gábor (Svájc): Workshop
• Millenniumi Kávéház (14:00–15:00)

» Keleti István Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Művészeti Szakközépiskola – KIMI (Budapest):
Test-Odüsszeia • Vasvári SZKI (15:00–15:50)

» Horváth Mihály Gimnázium (Szentes):
Vissza a természetbe • Széchenyi tér (17:00–17:30)

» József Trefeli Társulat (Svájc): JINX 103 • Klauzál tér (19:00–19:20)

» GoBe Társulat (Budapest): VaDULva – generációs táncerotika • Régi Zsinagóga (20:00–21:00)

» Keleti István Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Művészeti Szakközépiskola – KIMI (Budapest):
Test-Odüsszeia • Vasvári SZKI (21:00–21:50)

» Keleti István Alapfokú Művészetoktatási Intézmény és Művészeti Szakközépiskola – KIMI (Budapest):
Test-Odüsszeia • Vasvári SZKI (23:00–23:50)

» Szegedi Focus Műhely: Good Bye, Sweet Naivety!
• Régi Zsinagóga (24:00–01:00)

A THEALTER U21 FESZTIVÁL TÁMOGATÓI:

Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzata • Nemzeti Kulturális Alap • Szegedi Szabadtéri Játékok és Fesztivál Szervező Nonprofit Kft. • Szegedi Nemzeti Színház • Szegedi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. • Szegedi Városkép Kft. • Bahia Shop (Szeged, Klauzál tér 5.)

Médiatámogatók:

Factory Creative Studio • delmagyar.hu • Szegedi Est

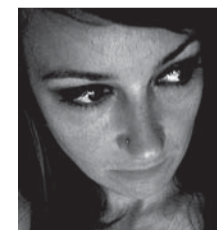
delmagyar.hu

SZEGEDI 4+1

EX-STASIS • A THEALTER LAPJA

szerkesztő: Fazekas Gábor • fotó: rebe
kiadja a MASZK Egyesület • felelős kiadó: Balog József

Háttéremberek SZÁMEL JUDIT sarka

2003-ban dolgoztam először a THEALTER-en a MASZK munkatársaként. A második fesztiválom után Pestre költöztem, de azóta is visszajárok.

Nekem a fesztivál már júniusban indul, amikor elkezdem az előadás szövegeivel dolgozni: szerkesztem, fordítom, lektorálom őket. Majd jönnek az irodai tevékenységek, melyek a fotók, szövegek honlapra való feltöltésétől hivatalos papírok intézésén át a laminálásig bármik lehetnek. Korábban csoportokat is kísérek (pl. Derevo, blackSkywhite stb.), de ma már olyan profi önkénteseink vannak, hogy erre nincs szükség. Idén új munkaköröm is van, én intézem a fellépők szállását.

Nekem a THEALTER=Szeged, nyár, pokoli hőség az irodában, laminálás, árnyas Zsinagóga kert, börtön-katarzis, *seholmásholnemlátható* előadások és Norman Bates!

Special thanks to my father, Zsuzsi & Pannamari.